समाभृता भवन्ति। दिक्षु वा आपः। अन्नम्वा आपः। अद्भ्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्भ्योऽन्नं जायते। तदवरुन्धे" इति। प्राच्यादिभ्यश्चतसृभ्यः 'दिग्भ्यः', 'ताः' आपः, आहर्त्तव्याः। न त्वेकस्या दिशः। आपश्च सर्व्वासु 'दिक्षु', वर्त्तन्ते, ताश्चानुरूपाः, अन्नस्याद्भ्यो जातत्वात् तस्मादपामाहरणे सति 'अद्भ्यः', जातमन्नं सर्व्वं प्राप्तं भवति॥

(३) आहृतास्वप्स्वोदनपाकं विधत्ते। "तासु ब्रह्मौदनं पचति। रेत एव तद्दधाति" ॥ १ ॥ इति। रेतस ओदनजन्यत्वात्तेनोदनपाके 'रेत एव', धारयति॥

(४) ओदनस्य परिमाणं विधत्ते। "चतुःशरावो भवति। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति" इति। शरावचतुष्टयपरिमितैर्व्रीहिभिरयममरोदनो निष्पादनीयः। चतुःसङ्ख्यासाम्येन दिक्षु प्रतिष्ठा॥

(५)यदुक्तं सूत्रकारेण। पात्र्याꣳ राजतं रुक्मं निधाय तस्मिन् ब्रह्मौदनमुद्धृत्य प्रभूतेन सर्पिषोपसिच्य सौवर्णं रुक्ममुपरिष्टात् कृत्वा कर्षन्ननुच्छिन्दꣳश्चतुर्भ्य आर्षेयेभ्यो महर्त्विग्भ्य उपोहति, प्राशितवद्भ्यः चतुरः साहस्रान् सौवर्णान्निष्कान् ददातीति। तदेतत् सर्व्वं क्रमेण विधत्ते। "उभयतो रुक्मौ भवतः। उभयत एवास्मिन् रुचं दधाति। उद्धरति शृतत्वाय। सर्पिष्वान् भवति मेध्यत्वाय। चत्वार आर्षेयाः प्राश्नन्ति। दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। चत्वारि हिरण्यानि ददाति। दिशामेव ज्योतिꣳष्यवरुन्धे" ॥ २ ॥ इति। ओदनस्याधस्तादुपरिष्टाच्च रुक्मस्थापनेन 'उभयतः', ज्योतिः सम्पादयति। पात्र्यामुद्ध-